

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9478** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Заповед № РА-30-284/27.08.2020г. на главния архитект на Столична община /СО/, с която на основание чл.225а, ал.1 във връзка с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ е наредено на Столична община, район Т. да премахне незаконен строеж: „Бетонна площадка с рампа“, находящ се в имот с идентификатор 68134.1001.865 по КККР, УПИ IV-за озеленяване, кв.308, м."ж.к. И. В." по плана на [населено място], район Т., с административен адрес: [населено място], [улица].

С жалбата се иска заповедта да бъде прогласена за нищожна, поради липса на компетентност, алтернативно да бъде отменена като издадена в противоречие с процесуалните правила и материално-правни изисквания на закона.Твърди се, че строежът е изграден от [фирма] въз основа на одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж, както и че строежът е втора категория. Сочи се, че ответникът е разполагал с достатъчно доказателства кой е изпълнил строежа и въпреки това е провел административното производство в негово отсъствие. Излагат се доводи, че с цел да въведе в заблуда, ответникът си е измислил собствено наименование на извършеното строителство и е прикрил известните му факти с цел дружеството да бъде поставено в невъзможност да се защити и пред свършен факт, както и да забави и осуети въвеждането в експлоатация на Етап II от сградата, с което ще се нанесат значителни вреди за жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендират се разнески.

Ответникът - главният архитект на СО, чрез процесуален представител в писмено становище и в съдебно заседание оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Твърди се, че строежът е незаконен, тъй като е изграден без съответните строителни книжа, одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Столична община, район Т. с упълномощен представител с писмен отговор, в съдебно заседание и с писмени бележки твърди, че строежът е незаконен, тъй като е изграден без съответните строителни книжа - основание по чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ и поради това, че строежът попада в имот публична общинска собственост, в УПИ IV-за озеленяване, тоест изграден е в противоречие с предвижданията на ПУП - основание по чл.225, ал.2, т.1 от ЗУТ във вр. чл.137, ал.3 от ЗУТ. За разноските на жалбоподателя се иска да бъдат съобразени с разпоредбите на Наредба №1/09.06.2004г..

Софийска градска прокуратура не участва в производството. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, прие за установена следната фактическа обстановка:

С нотариален акт № 61, том I, д. № 53/2002г. на нотариус с район на действие - района на СРС дружество [фирма], въз основа на извършен апорт е признато за собственик на незастроен УПИ, целият с площ от 7000 кв.м., който е идентичен с имот, обозначен на скица като парцел I, кв.308 по плана на [населено място], м."Ив.В."

Със Заповед № РД-09-835/08.05.2003г. кметът на СО е установил право на преминаване в полза на дружество [фирма] през общински УПИ IV от [улица]към подземни гаражи в новопредвидената административна сграда в УПИ I, кв.308, м."И. В.".Разпоредено е за учреденото право да се заплати обезщетение в размер, определен по реда на чл.210 от ЗУТ. Със заповедта е дадено съгласие за изграждане на новопредвидената административна сграда в УПИ I, кв.308 по регулационните линии с общинските УПИ III, УПИ IV, УПИ V, урегулирани без предвидено застрояване.

С Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г., издадено от главния архитект на С., съгласно одобрени инвестиционни проекти от Д., на [фирма] е разрешено строителство на Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи в УПИ I, кв.308 по плана на [населено място], м."Ив.В.", район Т., СО. Със заповед от 04.03.2008г. на главния архитект на С., неразделна част от разрешението за строеж е вписана забележка в разрешението за строеж за съществено изменение на одобрения инвестиционния проект, съгласно одобрен инвестиционен проект за преработка по време на строителството, вкл. за вертикалната планировка от 04.02.2008г.

С нотариален акт № 41, том I, д. № 37/2009г., на нотариус с район на действие - района на СРС дружество [фирма] е признато за собственик на основание вливане на [фирма] в [фирма], съгласно решение на СГС от 12.11.2003г., ФО и влязъл в сила регулационен план, съгласно Заповед от 27.01.2003г., на УПИ I, кв.308 по плана на [населено място], м."Ив.В.", район Т., СО, целият с площ от 7000 кв.м., при граници на имота: [улица], УПИ IV-за озеленяване, [улица], [улица], УПИ III - за озеленяване, УПИ V-за озеленяване.

На 15.06.2009г. в СО е съставен Акт за публична общинска собственост №1445 за УПИ IV-за озеленяване, кв.308, м. "И. В.", целият с площ от 793 кв.м.

Със Заповед № РТР17-РД56-98/13.04.2017г., на основание чл.193, ал.4 от ЗУТ във връзка с чл.67, ал.1, кметът на район Т., СО е учредил право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура на [фирма], през УПИ V "за озеленяване" - имот с КИ 68134.1001.886, кв.308, м."И. В.", публична общинска собственост.

С Разрешение за ползване от 31.05.2017г. зам.началник на ДНСК е разрешил ползването на строеж Офисна сграда с подземни паркоместа, бирария, снейкбар, търговски обекти, складове, обслужващи помещения, перално стопанство, автокозметичен център, банков офис, застрахователен офис - първи етап от строеж: Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част, жилища, и подземни паркоместа /без ресторант/, находящ се УПИ I, кв.308 по плана на [населено място], м."Ив.В.", район Т., СО, с възложител [фирма]. Строежът е изпълнен в съответствие с издадените строителни книжа.

На 18.06.2020г. от началника на ДНСК е издадено Разрешение за ползване, с което е въведен в експлоатация строеж: Многофункционална административна сграда с офиси, хотелски комплекс, жилища, търговски площи и подземни паркоместа; трети етап - хотелски комплекс с конгресен център, казино, игрални зали, ресторанти, скайбар, барове, конферентни зали, офиси, складове, басейн, спа център, фитнес, център за красота, хеликоптерна площадка, вип зала, търговски обекти - магазини, находящ се в УПИ I, кв.308 по плана на [населено място], м."Ив.В.", район Т., СО. Посочено е, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените проекти, разрешение за строеж от 27.07.2005г. и заповеди към него, издадени от главния архитект на СО, протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия на строежа с констатации от извършени проверки на контролираните нива.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало на 09.06.2020г. със съставяне на Констативен акт /КА/ № 1 по реда на чл. 225а, ал.2 от ЗУТ от служители на отдел "Контрол в инвестиционното проектиране, координация в строителството" и отдел "Оперативна дейност и регистрация на строежите" към Дирекция "Общински строителен контрол"- СО. Извършена е проверка на строеж „Бетонна площадка с рампа“, находящ се в поземлен имот с идентификатор по КККР 68134.1001.865, УПИ IV-за озеленяване, кв.308, м. "ж.к.И. В.", район Т., с административен адрес:гр.С., [улица]. Проверяващите установили, че имотът е собственост на Столична община, съгласно Акт за публична общинска собственост №1445 от 15.06.2009г. В КА строежът е категоризиран, като пета категория, съгласно чл.137, ал.1, т.5, б."б" от ЗУТ и Наредба №1 от 30.07.2003г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи. Отразено е че за строежа няма строителни книжа – без одобрен проект, без разрешение за строеж, без протокол за откриване на строителна площадка и без протокол за определяне на строителна линия и ниво. Посочено е още, че строежът представлява бетонна площадка с рампа с приблизителна площ от 480 кв.м., находящ се в имот - публична общинска помощ, нанесен с идентификатор по КККР 68134.1001.865, УПИ IV-за озеленяване, кв.308, м. "ж.к.И. В.", район Т., СО. Проверяващите са констатирани, че строежът е изграден след месец май 2017г. и че не е търпим по смисъла на §16, ал.1 от ПР на ЗУТ и §127, ал.1 от ПЗР ЗИД на ЗУТ, предвид годината на изграждане. Към КА са приложени: снимка на строежа, схема - извадка от цифровия модел и Акт за публична общинска собственост № 1445 от 15.06.2009г.В извадката от цифровия модел процесният строеж е посочен като: рампа и бетонна площадка.

Представител на жалбоподателя не е присъствал при извършване на проверката. За съобщаване на съставения КА по чл.61, ал.3 от АПК е изготвена служебна бележка №1 от 10.09.2020г., в която е посочено, че са залепени съобщения на административния адрес на обекта в ПИ с идентификатор по КККР 68134.1001.865, УПИ IV-за озеленяване, кв.308, м. "ж.к.И. В.", район Т., СО; на информационното табло в сградата на район Т., СО и на информационното табло в сградата на Направление Архитектура и градоустройство" СО. Залепеното съобщение е изготвено на 10.06.2020г. с №1 и е поставено на посочените места в служебната бележка.

На 17.06.2020г. от комисия е съставен констативен протокол 1, в който е посочено, че КА, който е основание за започване на административно производство е съобщен на заинтересованите лица чрез залепване на съобщения за съставянето му, както и че в деловодството на район Т., СО не са постъпили възражения по отношение на КА. На същата дата е съставен и констативен протокол 2 във връзка със съобщаване на КА.

Въз основа на КА главният архитект на СО издал оспорената заповед, с която на основание чл.225а, ал.1 във връзка с чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ, разпоредил на Столична община, район Т. да се премахне незаконен строеж „Бетонна площадка с рампа“, находящ се в поземлен имот с идентификатор по КККР 68134.1001.865, УПИ IV-за озеленяване, кв.308, м. "ж.к.И. В.", район Т., с административен адрес:гр.С., [улица]. Заповедта не е съобщена на дружеството жалбоподател. Жалбата е подадена на 15.09.2020г.

По делото са изготвени от вещото лице инж. В. М., неоспорени от страните и приети от съда, съдебно техническа експертиза и допълнение към съдебно-техническата експертиза, с които се установява следното: С чертеж „Вертикална планировка“, трасировъчен план и П. одобрени на 04.02.2008г. - на основание чл.154, ал.6 от ЗУТ, и вписано изменение на Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. със заповед РД-09-50-277/04.03.2008г.на главния архитект на СО, транспортният достъп до подземните гаражи на сградата в УПИ I от [улица]е показан през УПИ IV- „за озеленяване" и УПИ V -,„за озеленяване". /Приложение 1/. Въз основа на изготвения и одобрен архитектурен проект на сградата в УПИ I функционалните връзки в нея транспортната връзка от страната на [улица]е основната. От [улица]е предвиден само вход, от [улица]е предвиден само изход, а от [улица]е предвиден вход и изход. Сградата в УПИ I-„за административен център" е така проектирана, че без предвидения в УПИ IV- „за озеленяване" и в УПИ V- „за озеленяване" транспортен достъп в значителна степен ще бъде неизползваема.

Транспортният достъп до обекта в УПИ I- „административен център" през УПИ IV- „за озеленяване" и през УПИ V- „за озеленяване" е одобрен в част „Вертикална планировка" на инвестиционния проект (Глава шестнадесета от Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти- О.) и е изпълнен като такава въз основа на издаденото разрешение за строеж и на заповедта за преработка по време на строителството. Съгласно чл.102, ал.2 от Наредба №4 за О., тази проектна част засяга и прилежащата територия извън поземления имот. Без този транспортен достъп ще е невъзможно фактическото ползване на вече построената и частично въведена в експлоатация сграда в УПИ I-„за административен център". В Акт обр.16 към Разрешение за ползване № СТ-05-619/31.05.2017г. за Етап I изрично е упоменато въвеждането в експлоатация на транспортния подход през УПИ I\-,„за озеленяване" и УПИ V\-,„за озеленяване", както е представен съгласуван от общината на 15.03.2016г. проект за организация на движението. Обектът „Многофункционална

административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част, жилища и подземни паркоместа" в УПИ 1-, за административен център" е строеж втора категория по смисъла на § 5 т. 38 от ДР на ЗУТ, което е отразено в Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. и в цялата последваща проектна документация, както и в документацията по въвеждане в експлоатация на Етап I и Етап III Разрешение за ползване № СТ-05-619/31.05.2017г. и Разрешение за ползване N2 СТ-05-429/18.06.2020г. на ДИСК. Транспортният достъп през УПИ 1\-, за озеленяване" е предвиден в одобрения към Заповед N2 РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО инвестиционен проект част „Вертикална планировка", поради което следва да се приеме, че спрямо него е приложима категорията на целия обект, а именно втора категория. Този извод следва и от разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от Наредба N 1 от 13 юли 2003г. за номенклатурата на видовете строежи, според която отклоненията за присъединяване на строежите към общите мрежи на техническата инфраструктура по смисъла на чл. 64, ал. 1 от ЗУТ са от категорията на съответния строеж. Строителството на обекта в УПИ 1-, за административен център" е извършено въз основа на влезли в сила административни актове. Неразделна част от тези актове са и одобрените проекти за транспортния достъп до обществената инфраструктура. Всички строителни книжа са приложени по делото. Строежа е бил допустим по действащите тогава подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по това време на извършване на строителството, както и съгласно чл. 5 и 6 от ЗУТ. Процесният строеж представлява подход /отклонение от улица/. Изпълнен е с асфалтова настилка ограничена с бетонови бордюри, в съответствие с одобрените строителни книжа. Съгласно разпоредбата на чл. 137, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 137, ал. 4, строежа попада във втора категория. Процесният подход попада частично в УПИ V и с много малка част в УПИ IV, кв. 308, м. „И. В." по плана на [населено място]. Имотите са публична общинска собственост и за тях са съставени актове с N2 1447/15.06.2009г. за УПИ V и № 1445/15.06.2009г. за УПИ IV.

След направен оглед на място и преглед на допълнителна документация, експертът установил следното: В приложената графика към съставения констативен протокол - основание за издаване на процесната заповед на главния архитект на Столична община (СО), е видно, че строежът, представляващ неин предмет, е изцяло в УПИ IV-, за озеленяване", кв. 308, м. „И. В.". Транспортният достъп до УПИ I през УПИ 1\-, за озеленяване" е указан в части „Вертикална планировка", трасировачен план и П. в одобрените инвестиционни проекти към Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. на главния архитект на СО и към Заповед N2 РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО. Транспортният достъп, посочен в цитираните части на инвестиционния проект за сградата в УПИ I към Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. на главния архитект на СО и към Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО засяга незначително северната част на УПИ IV- „за озеленяване", но не и обозначената в зелен цвят към констативния протокол „рампа". При оглед на място експертът установил, че в частта обозначена с червен цвят като „бетонна площадка" в констативния протокол към Заповед № РА-30-284/27.08.2020г. има изпълнено озеленяване. Такова е изпълнено и върху обозначената в зелен цвят „рампа". При огледа се установило, че обектът не представлява „рампа", а видима част от проходим подземен колектор за ел. кабели с високо напрежение, които свързват съществуващата подстанция в УПИ M-, за ел. подстанция" в същия квартал с потребители в южна и северна посока, съгласно

приложена схема на кабелите със захранваните с ел. енергия обекти. В този колектор преминават и много оптични кабели, които се виждат на приложената снимка. Непосредствено върху обозначената в зелен цвят в констативния протокол „рампа“ експертът установил, че се намира и една от обслужващите шахти N2 1 на подземния колектор. Направен е извод, че обектът „бетонна площадка с рампа“ (де факто „подземен проходим колектор“) не е предмет на Разрешение за строеж №572/27.07.2005г. на главния архитект на СО и към Заповед N2 РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО. Обектът, предмет на процесната заповед представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Експертът също е посочил, че от огледа на място и от естеството на захранваните с ел. енергия обекти приема, че изпълнението се е случило в края на седемдесетте години на миналия век вероятно с изграждането на тази част от [улица]. По сега действащите нормативи строежът, като част от енергиен обект по смисъла на § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката, е „втора категория“, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 2 б. „б“ от ЗУТ.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Жалбоподателят [фирма] като извършител на процесния строеж има право и интерес от обжалването на заповедта.

Като адресат на заповед за премахване на незаконен строеж може да бъде посочен както неговият извършител, така и неговият собственик и/или възложител, а така също и лицата, носители на вещни права върху имота, в който е изграден строежа. Това са и лицата, за чиято сметка се извършва принудителното премахване на строежа, съгласно разпоредбите на чл.225, ал.6 и чл.225а, ал.5 от ЗУТ. Компетентният административен орган разполага с оперативна самостоятелност да определи на кого от посочената категория лица да възложи задължението по премахване на констатиран незаконен строеж. В конкретния случай, административният орган е посочил за адресат на заповедта Столична община, район Т., като собственик на терена, в който е изпълнен строежа. Жалбоподателят, като изпълнител на строежа е заинтересовано лице, тъй като се засягат благоприятни за него права.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения: Със събраните по делото доказателства се установи, че незаконният строеж „Бетонна площадка с рампа“, предмет на оспорената заповед, съгласно приложената графика към констативния акт е изцяло в УПИ IV-, за озеленяване", кв. 308, м. „И. В.". Транспортният достъп до УПИ I през УПИ IV-, за озеленяване" е указан в части „Вертикална планировка", трасировачен план и П. в одобрените инвестиционни проекти към Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. на главния архитект на СО и

към Заповед № РД-09-50- 277/04.03.2008г. на главния архитект на СО.Този достъп, посочен в цитираните части на инвестиционния проект за сградата в УПИ I към Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. на главния архитект на СО и към Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО засяга незначително северната част на УПИ IV- „за озеленяване", но не и обозначената в зелен цвят към констативния протокол „рампа". При оглед на място експертът е установил, че в частта обозначена с червен цвят като „бетонна площадка" в констативния протокол има изпълнено озеленяване. Такова е изпълнено и върху обозначената в зелен цвят „рампа". Установи се също, че обектът не представлява „рампа", а видима част от проходим подземен колектор за ел. кабели с високо напрежение, които свързват съществуващата подстанция в УПИ М -„за ел. подстанция" в същия квартал с потребители в южна и северна посока. В този колектор преминават и много оптични кабели. Непосредствено върху обозначената в зелен цвят в констативния протокол „рампа" се намира и една от обслужващите шахти № 1 на подземния колектор. От изложеното следва, че обектът „бетонна площадка с рампа", респ. „подземен проходим колектор"/ не е предмет на Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. на главния архитект на СО и към Заповед № РД-09-50- 277/04.03.2008г. на главния архитект на СО. Процесният обект представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Съгласно чл.137, ал. 1, т. 2, б. „б" от ЗУТ строежът, като част от енергиен обект по смисъла на § 1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката, е „втора категория".

Обектът „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част, жилища и подземни паркоместа" в УПИ 1-„ за административен център" е отразен като строеж втора категория в Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. и в цялата последваща проектна документация, както и в документацията по въвеждане в експлоатация на Етап I и Етап III Разрешение за ползване № СТ-05-619/31.05.2017г. и Разрешение за ползване № СТ-05-429/18.06.2020г. на ДИСК. Транспортният достъп през УПИ IV-„за озеленяване" е предвиден в одобрения към Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО инвестиционен проект част „Вертикална планировка", поради което спрямо него е приложима категорията на целия обект - втора категория, тъй като отклоненията за присъединяване на строежите към общите мрежи на техническата инфраструктура по смисъла на чл.64, ал.1 от ЗУТ са от категорията на съответния строеж /чл.13, ал.2 от Наредба № 1 от 30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи/.

За да е законосъобразен административният акт е необходимо да е

издаден от компетентен орган, при спазване на изискваната от закона форма и административнопроизводствени правила, да не противоречи на материално правни норми и да е съобразен с целта на закона /чл.146 от АПК/. Липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отмяната му.

Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. В административното право липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответния акт е нищожен и в кой случай е унищожаван. Подходът при разграничаването им е конкретен за всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение. Съгласно безпротиворечивата константна съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Приема се, че нищожни са тези административни актове, които поради основни, тежки и непоправими недостатъци се дисквалифицират като юридически актове. Приемат се за несъществуващи и непораждащи правни последици. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др.

Съгласно чл.225, ал.1 от ЗУТ заповеди за премахване на незаконни строежи от първа, втора и трета категория или на части от тях се издават от началника на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице. В процесния случай за строеж втора категория заповедта е издадена от главния архитект на СО въз основа на оправомощаване от кмета на общината за издаване на заповеди за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл.225, ал.2 от ЗУТ от четвърта до шеста категория или на части от тях на основание чл.225а, ал.1 от ЗУТ. Следователно главният архитект на СО е издал процесната заповед при липса както на законово правомощие, така и на оправомощаване от компетентно лице. Тъй като липсата на компетентност на административния орган винаги води до нищожност на

акта, оспорената заповед следва да бъде обявена за нищожна.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Представени са доказателства за заплатена държавна такса в размер на 50,00 лв., за сумата 1400,00 лв. разноски за вещо лице и за сумата 700,00 лв. заплатен адвокатски хонорар, или общо за 2150,00 лв., които СО следва да възстанови.

На ответника и заинтересованата страна не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, предложение първо от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА нищожността на Заповед № РА-30-284/27.08.2020г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] сумата 2150,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: